

Bet. o. lovf. vedr. ligningsloven

get til *vedtagelse* med det af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) konstaterer, at det foreliggende lovforslag lignestiller ejere og lejere på et vigtigt område. Det er et mangearigt mål for socialistisk folkeparti, der hermed nås.

Samtidig må det konstateres, at lovforslaget forskyder byrdefordelingen mellem staten på den ene side og amtskommunerne og enkelte kommuner på den anden side i en uheldig retning. Det har været afgørende for mindretallets stillingtagen, at denne virkning kunne modvirkes. Med den tilkendegivelse fra regeringen, der er indeholdt i betænkningen, kan socialistisk folkeparti støtte lovforslagets gennemførelse.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) vil indstille lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet må konstatere, at der nu overføres et stort beløb fra ejerboligerne til de sociale boligselskaber. Mindretallet vil endvidere beklage, at den jævne familie, herunder pensionister, i ejerbolig pålægges en urimelig særbyrde.

Mindretallet vil endvidere pege på, at fradragsrettens afskaffelse sker på det dårligst mulige tidspunkt for boligbyggeriet. Lovforslagets gennemførelse vil gøre det yderligere vanskeligt at bevare et rimeligt antal arbejdspladser i boligsektoren. I øvrigt understreger mindretallet det principielt urimelige i at afskaffe et fradrag for faktisk betalte omkostninger, der er forbundet med det at bo i egen bolig og medfører et udvidet beskatningsgrundlag.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Sporene skræmmer nemlig fra tidligere fradragsafskaffelser. De er altid kommet igennem med smiskende lokketoner om, at så kan beskatningsprocenterne lempes. Hver gang har det vist sig, at når skatteborgerne er blevet berøvet deres fradrag, er de efter få år blevet udsat for, at beskatningsprocenterne ikke er blevet lavere, men at skattetrykket tværtimod er blevet hårdere, fordi den samme skatteprocent på den større udskrivnings-

masse, som nedsatte fradrag indebærer, fører til, at der skal betales flere skattekrone. Det største eksempel herpå var naturligvis ophævelsen af den almindelige skattefradragsregel (det røde kabinets lov nr. 452 af 8. december 1967, som bevaredes af den umiddelbart derefter følgende VKR-regering).

Et *tredje mindretal* (centrum-demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1, 2 og 4 stillede ændringsforslag.

Mindretallet lægger vægt på, at fradragsretten fjernes helt og fuldt for alle og med det samme. Mindretallet ser ikke noget problem i at fjerne fradragsretten for ejendomsskatter på én gang, når henses til, at man i sin tid fjernede fradraget for personskatter på én gang.

Mindretallet ser det også som en fordel at få fradragsretten væk med det samme af hensyn til forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (Ejendomsskattelempelse for fredede ejendomme og forretningsvejendomme samt for parcel- og rækkehusejendomme m. v., der tilhører almennyttige boligselskaber og andelsboligsforeninger) (L 206).

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Flygaard (DR)):

1) I nr. 1 og 2 udgår »og 9«.

2) Nr. 3 affattes således:

»3. Efter § 14, stk. 7, indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ikke fradrages ejendomsskatter.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Thomas Have (S), Egon Jensen (S), Stavvad (S), Tastesen (S), Rahbæk Møller (SF) og Aase Olesen (RV)):